

11/12
LISINSKI
SUBOTOM
UVJEK
LISINSKI
NEPROCJENJIV DOŽIVLJAJ!

CARMEN

GEORGES BIZET

Solisti, Zbor i Simfonijski
orkestar Muzičke akademije,
Akademija dramske
umjetnosti, Akademija
likovnih umjetnosti,
Tekstilno-tehnološki fakultet
Sveučilišta u Zagrebu

MLADEN TARBUK (MA)
Dirigent

KREŠIMIR DOLENCIĆ (ADU)
Redatelj

KDVL
26.11.2011.
27.11.2011.

HNK Ivana pl.
Zajca, Rijeka
02.12.2011.

Carmen

Produkcija: Muzička akademija,
Akademija dramske umjetnosti,
Akademija likovnih umjetnosti, Tekstilno-
tehnološki fakultet Sveučilišta u Zagrebu
i Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog

Dekani:

red. prof. Mladen Janjanin (MA)
red. prof. Enes Midžić (ADU)
izv. prof. Dalibor Jelavić (ALU)
red. prof. dr. sc. Darko Ujević (TTF)

Dražen Sirišćević, ravnatelj (KDVL)

prof. dr. sc. Aleksa Bjeliš, rektor Sveučilišta u Zagrebu

**Georges Bizet: Carmen, scenska izvedba opere, libreto:
Henri Meilhac i Ludovic Halévy, prema noveli istoga naziva
Prospera Mériméa**

Stanka je nakon 2. čina

Dirigent: red. prof. Mladen Tarbuk (MA)

Redatelj: doc. Krešimir Dolenčić (ADU)

Zborovođa: izv. prof. Jasenka Ostojić Radiković (MA)

Asistent dirigenta i dirigent scenske glazbe: Darijan Ivezic, 3.
godina dirigiranja, mentor u projektu: red. prof. Mladen Tarbuk (MA)

Pomoćnici redatelja: Lovro Krsnik i Marina Pejnović, 3. godina
dodiplomskoga studija kazališne režije i radiofonije (ADU)

Solisti – studenti MA

Carmen: Jelena Kordić, Ivana Srbljan

Don José: Mario Bokun, Aljaž Farasin

Escamillo: Matija Meić

Micaëla: Nikolina Pinko, Nela Šarić

Zuniga: Filip Sever

Morales: Leon Košavić, Teo Visintin

Frasquita: Ilijana Korać, Branka Pleština

Mercédès: Marta Musap, Sonja Runje

Le Dancaire: Bože Jurić Pešić

Le Remendado: Josip Čajko

Lillas Pastia: Ivan Bošnjak

Voditelj: Filip Detelić

Praizvedba opere bila je u Parizu, 3. ožujka 1875. godine.

Simfonijski orkestar i zbor MA Sveučilišta u Zagrebu, Zagrebački dječaci te Škola suvremenog plesa Ane Maletić

Mentori/ce solista: izv. prof. Vlatka Oršanić (pročelnica Odsjeka pjevanja), red. prof. Cynthia Hansell Bakić, izv. prof. Snježana Bujanović Stanislav, doc. Giorgio Surian, doc. Martina Zadro, doc. Martina Gojčeta Silić, doc. Mira Zidarić Orešković (MA)

Dramaturginja: Nataša Antulov, mentor: mr. sc. izv. prof. Goran Sergej Pristaš (ADU)

Jezična savjetnica za francuski jezik:

Lidija Orešković Dvorski (FF)

Korepetitori: umj. sur. Davor Ljubić, studenti diriganja: Davor Kelić, Veton Marevci, Frano Kuss, Filip Šljivac, mentor u projektu: red. prof. Mladen Tarbuk (MA)

Korepetitor zbora: Borjan Oliver, student klavira, 4. godina, mentorica u projektu: izv. prof. Jasenka Ostojić Radiković (MA)

Koreografkinja: Jasna Čizmek Tarbuk (Škola Ane Maletić)

Pomoćnica koreografkinje: Hilari Strugar (Škola Ane Maletić)

Scenski pokret: pred. Mateja Pučko Petković (MA)

Prema prijevodu: Frane Barasa

Prijevod originalnih recitativa: Marija Tonković

Zbor Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu

(studenti/ce MA i FF-a):

Aleta Arbanas, Amalija Ciprić, Andreja Vrekalić, Anton Ećimović, Antun Iveković, Barbara Babić, Barbara Bogojević, Barbara Suhodolčan, Borjan Oliver, Dalibor Medvedec, Dario Poljak, David Ropac, Davor Kelić, Dina Jularić, Dino Jelusić, Emil Martinović, Ena Romić, Fabijan Komljenović, Filip Šljivac, Franjo Klinar, Hrvoje Šenjug, Ines Miletić, Iva Bardun, Iva Krušić, Iva Mihelić, Ivan Jelić, Ivan Varošaneć, Ivana Galić, Ivona Šimunić, Ivor Horvatić, Ivor Prajdić, Janja Franjković, Jasmin Vjerman Kovačić, Jasmina Belošević, Josip Gabelica, Josipa Leko, Juraj Majstorović, Juraj Marko Žerovnik, Karmen Širović, Klara Škorvaga, Krešimir Grloci, Kristian Prašnjak, Kristina Domović, Kristina Owais, Kristina Vidaković, Lovre Marušić, Lovro Dobrijević, Lucija Pećar, Lucija Siruček, Luka Matić, Luka Ortar, Luka Stipanov, Luka Šijan, Maja Šajatović, Manca Udovič, Manda Sviben, Manuela Budiščak, Margareta Delaš, Maria Bilandžić, Marijana Radičević, Marin Roglić, Marina Kozina Klasić, Marko Bertić, Marko Slaviček, Martina Baumiler, Martina Đurđević, Matea Jelinić, Matea Kovačić, Matej Hoyt Nikolić, Matej Vuković, Mia Jakob, Mihael Konfic, Mirjana Kovaček, Monika Knežević, Nereo Arbula, Nina Kraljić, Patricija Hitrec, Paulina Đapo, Petra Lelas, Rafaela Pokos, Rea Alaburić, Sandra Gucić, Sanja Mandić, Silvija Sarapa, Tanja

Halužan, Tihana Havelka Tudaković, Tomislav Bedeković, Tomislav Bužić, Tomislav Damjanović, Toni Nežić, Valerija Vranješ, Vedrana Colić, Veton Marevci

Orkestar Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu:

Koncertni majstor: Lana Adamović

Zamjenik koncertnog majstora: Dajana Marelja

I. violina: Marta Bratković, Lorena Milina, Tara Horvat, Jelena Šimić, Iva Vukić, Anamarija Martinčić, Ariana Škrinjar, Marija Lalović, Matea Kuvačić, Teodora Sucala Matei, Andrea Martinović

II. violina: Marica Vilibić, Sausan Hussein, Daniel Božičević, Martin Pokos, Marta Mesarić, Ana Vlainić, Monika Šolman, Dora Maganić, Marino Tomasović, Sven Marković

Viola: Šimun Končić, Ganna Lysenko, Ina Lorbek, Nastasja Štefanić, Iva Štefančić, Helena Pilipović, Magda Skaramuca, Sara Paradiković

Violončelo: Matej Škreblin, Adrian Pelc, Matej Milošev, Romana Antonia Bačić, Iva Mihalj

Kontrabas: Eduard Kobeščak, Ivan Domović, Darko Zlopaša, Zvonimir Milec

Harfa: Anja Kožuh

Flauta i piccolo: Jelena Geček, Ivana Sessa

Oboa: Dora Draclin, Iva Ledenko

Engleski rog: Sara Matković

Klarinet: Marko Zavišić, Dunja Paprić

Fagot: Petar Križanić, Krešimir Novak

Rog: Nikola Zver, Jovan Dokuzov, Ivan Oškera, Kristina Banovac

Truba: Luka Dominik, Alen Bernobić

Trombon: Dino Jakšić, Hrvoje Marković, Bruno Petak

Timpani: Špela Mastnak

Udaraljke: Boris Žuvela, Gielis Cautuers, Filip Merčep

Voditelj orkestra: red. prof. Georg Draušnik (MA)

Nadzornik orkestra: Antonije Popović (MA)

Zbor Zagrebački dječaci:

Zborovođa: izv. prof. Jasenka Ostojić Radiković (MA)

Jan Belan, Pavao Došen, Mario Gucić, Seck Zeen Hong, Seck Zoon Hong, Marin Ivezić, Sven Jagarinec, Vilim Klarić, Fran Krpan, Fran Liker Urban, Luka Madunić, Antonio Marić, Filip Pavlić, Marko Radančević, Mihael Ros, Rafael Šoša, Gordan Škunca, Alessandro Vivoli, Leonardo Vivoli, Vinko Zoričić

Škola suvremenog plesa Ane Maletić:

ravnateljica: Normela Krešić Vrkljan

Učenice 3. i 4. razreda:

Jana Buzuk, Vlatka Bašić, Ivana Bojanić, Antonija Hrnjkaš, Nikolina Huđin, Ines Jandroković, Ema Kani, Lucija Mačković, Marija Škember, Lana Tomašević, Mirna Trška, Petra Vida, Ivana Završki, Tea Žugec, Lucija Rukavina

Scenografija - maketa, oslikavanje i oblikovanje scene:

studenti/ce dodiplomskoga i diplomskoga studija: slikarstva, kiparstva, grafike, likovne kulture i novih medija: Natalia Barčić, Tihana Cizelj, Patricija Cunjak, Leonardo Dokša, Vitar Drinković, Domagoj Gračan, Verena Jakuš, Goran Novaković, Lav Paripović, Stela Pernjek, Karlo Plahirek, Petar Popijač, Ana Ratković, Damir Sobotka, Ana Smrzlić

mentor: red. prof. Slavomir Drinković (ALU)

studenti/ce kolegija scenografija ALU: Nina Matika, Anita Krmek (ARH), maketa i vizuali mentor: izv. prof. Darko Bakliža (ALU)

Grafičko oblikovanje: studentice Usmjerenja primijenjene

grafike dodiplomskog studija: Kornelia Kovačević, Mirna Radić, mentorica: doc. Natalija Nikpalj Polondak (ALU)

Video radovi: studenti/ce diplomskoga studija Animirani film i

novi mediji: Antonija Veljačić, Tea Stražičić, Jelena Oroz, Martin Babić, Vanja Babić, Anja Sušanj, Manuel Šumberac, mentori: izv. prof. Milan Trenc i izv. prof. Simon Bogojević Narath (ALU)

Kostimografija: studenti/ce studija kostimografije, kolegij

Primijenjena kostimografija diplomskoga studija TTF-a:

Anamarija Filipović Srhoj, Anita Muslim, Anja Vrančić, Barbara Bursać, Dalibor Ujlaki, Dara Pantelić, Davorka Kević, Dolores Bačan, Ema Krot, Emilija Šušković Jakopac, Gracija Požar, Ines Nezirović, Ivona Seili, Kristina Milas, Lorena Matic, Maja Ašperger, Marija Koštić, Marija Kulušić, Marko Burić, Matilda Simičević, Nevena Balen, Nikolina Medak, Sanja Jakupec, Sarah Dombre, Slavica Motušić, Tatjana Vuković, Žarka Krpan.

Pomoć u realizaciji kostima: studentice studija kostimografije,

kolegij Primijenjena kostimografija diplomskoga studija TTF-a: Dora Novak, Josipa Tokić, Linda Bilan, Martina Gajšak, Paola Rilović, Vesna Marinković

Šminka: studenti/ce Primijenjene kostimografije diplomskoga

studija TTF-a: Ana Puljiz, Nikolina Vela, Selena Gazda, Tihana Obajdin, mentorica šminke: Marija Bingula; frizure: Studio ljepote Smart, frizerka Iva Pernak

Voditeljica modula Kostimografije: red. prof. Nina Režek

Wilson, mentorice: Ivana Bakal i Marija Šarić Ban, MA kostimografkinje, vanjske suradnice, mentorica: doc. Danica Dedijer (TTF), asistentica Đurđica Kocijančić Šnidarić (Zavod za dizajn tekstila i odjeće TTF-a)

Oblikovanje svjetla: Vesna Kolarec, Marino Frankola, 2. godina

diplomskoga studija Snimanja, Tomislav Sokač, pomoćnik oblikovatelja svjetla, 1. godina diplomskoga studija Snimanja, usmjerenje Oblikovanje svjetla, mentor: doc. Deni Šesnić (ADU)

Redateljica izravnoga prijenoša: Neda Radić, 2. godina
diplomskoga studija, Odsjek filmske i TV režije, Dalija Dozet,
redateljica prijenoša na sceni
mentor: red. prof. Branko Ivanda (ADU)

Kamermani prijenoša: glavni kamerman: Nikola Sučević,
kamermani: Ana Mihalić, Pavle Krnjaić, Srđan Kokanov, Pavel
Posavec, Antonio Pozojević, mentor: izv. prof. dr. sc. Zlatan Gelb (ADU)

Kamermani na sceni: Filip Starešinić, Igor Ilić, mentor:
izv. prof. dr. sc. Zlatan Gelb (ADU)

Tehničko vodstvo: Mile Blažević, suradnici: Dario Mičetić,
Hrvoje Grill (ADU)

Realizator internetskog prijenoša: Jasmin Redžepagić (ADU)

Script: Lea Mileta, mentori: red. prof. Martin Tomić,
izv. prof. Miran Miošić, Jasenka Gretić (ADU)

Mikserica za prijenos iz kola i montaža DVD-a: Barbara Lach,
mentori: red. prof. Martin Tomić, izv. prof. Miran Miošić, Jasenka
Gretić (ADU)

Mikserica za prijenos sa scene: Sandra Bastašić, mentori:
red. prof. Martin Tomić, izv. prof. Miran Miošić (ADU)

Redatelj dokumentarnog filma: Tomislav Jelinčić, student 1.
godine diplomskoga studija, mentor: as. Goran Dević

Snimatelj dokumentarnog filma: Gašper Milkovič Bilosav
i Bojan Mrđenović, studenti 1. godine diplomskoga studija
Snimanje, mentor: izv. prof. Mario Kokotović (ADU)

Montaža dokumentarnog filma: Sara Gregorić, 1. godina
diplomskoga studija montaže, mentor: red. prof. Martin Tomić (ADU)

Fotografi: Nikola Šerventić i Maja Jokić, mentorica:
as. Jelena Blagović (ADU)

Televizijska tehnika i reportažna kola: Master film iz Zagreba.

Pomogli su u realizaciji projekta na čemu zahvaljujemo:

Hrvatsko narodno kazalište u Zagrebu

Jadran film, Zagreb

Master film, Zagreb

Hrvatska turistička zajednica

Studena, Koprivnica

Ljevaonica umjetnina Ujević

Caffe bar Ljevaonica

Eart d.o.o. - scenska led rasvjeta

Izvršna producentica projekta: doc. dr. sc. Vitomira Lončar

(ADU), vanjska suradnica

Producent (ADU): izv. prof. dr. sc. Zlatan Gelb

Producentica (MA): Rosanda Bonačić, prof.

Producentica (KDVL): Ana Boltužić

Producent (ALU): red. prof. Slavomir Drinković

Koordinatorica (ADU): Ljubica Anđelković

Pomoćnici/ce izvršne producentice: studenti/ce Odsjeka produkcije Tibor Keser, Marina Jurišić, Hana Hribar, Anita Bastašić, Vedrana Reberšak, mentorica: doc. dr. sc. Vitomira Lončar (ADU), vanjska suradnica

Tekstovi za programsku knjižicu: Nina Buriša, Tomislav Fašaić, mentor: doc. Dalibor Davidović (MA)

Na internetskoj stranici mms://irtv.carnet.hr/akademija možete pratiti izravni prijenos izvedbe, 27. studenoga 2011.

Izvedba je popraćena titlovima na hrvatskome jeziku.

Kratice:

MA	Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu
ADU	Akademija dramske umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu
ALU	Akademija likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu
TTF	Tekstilno-tehnološki fakultet Sveučilišta u Zagrebu
ARH	Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu
FF	Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu
KDVL	Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog u Zagrebu

RIJEČ DIRIGENTA

Dva su osnovna razloga za postavljanje ovog glazbeno-scenskoga remek-djela na koncertni podij Dvorane Vatroslava Lisinskog: jedan je izvanredna nadarenost studenata pjevačkog odjela Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu. Nakon provedbe opsežnih audicija, povjerenstvo sastavljeno od profesora te dirigenta i redatelja imalo je zadatak odabrati studente koji će pred vama ponijeti teret uloga. Zahvaljujući njihovoj izvrsnosti, taj se zadatak i nije pokazao preteškim, pa smo u gotovo svim ulogama mogli odabrati dvostruku podjelu. Osobno pak mogu reći da mi se zamisao o postavljanju tako složenog djela javila prije dvije godine, tijekom rada na *Čarobnoj fruli*, u sličnim okolnostima i u istom okruženju. Već tada su me iznimno velike mogućnosti Jelene Kordić i Marija Bokuna potaknule na razmišljanje o odabiru njima primjerenog djela u kojem će moći pokazati svoje velike talente, dok me je prošlogodišnji rad s Nikolinom Pinko i Ivanom Srbljan na oratoriju *Stabat mater* Karola Szymanowskog samo učvrstio u odluci da to bude upravo *Carmen*. I dolazimo do drugog razloga – a on počiva na činjenici da ovo djelo (namjerno ne kažem opera, jer se ne radi o uobičajenoj operi) pripada žanru opere *comique*, dakle, u izvorniku je mnogo bliže Offenbachovim operetama, negoli Meyerbeerovim ili Gounodovim „grand“ operama. U čemu je razlika? *Opéra comique* se gradi istovremeno na zatvorenim glazbenim brojevima i na govorenom dijalogu, kao i na već davno zaboravljenoj formi melodrame. Posvema zanemaruje recitativ kao oblik izražavanja, a dramsku radnju razvija ponajprije na jasnom iskazu teksta. Zla sudbina koja je zadesila skladatelja te svevremene drame ujedno je pogodila i njezinu bit: Bizetov prijatelj Giraud potpuno je preradio cijelo djelo, izbacio sve dijaloge, skratio mnoge dramom nabijene scene, ubacio razvučene recitative *accompagnato* i time napravio dvojbenu uslugu kako djelu, tako i njegovu tvorcu. *Carmen* je, doduše, postala popularna zahvaljujući bogatoj Bizetovoj melodijskoj invenciji, potom pomalo i sablazni u pogledu izbora sižea i prikazivanja besprizornog svijeta krijumčara i Ciganki, ali zapravo je malo onih koji se mogu pohvaliti da su uživali u čarobnoj igri savršeno odvaganih formi izvorne Bizetove partiture. Stoga mi je posebno drago što mogu istaknuti kako večerašnja izvedba prvi put u Hrvatskoj iznosi djelo onako kako ga je Bizet napisao – bez ikakvih prerada, dodataka, umetaka, te s tek nekoliko skokova, koji prije svega imaju zadaću pospješiti razvoj radnje te ga učiniti uvjerljivim. Mislim da ne moram dalje elaborirati kakvu pedagošku korist donosi našim studentima rad na

izvornoj *operi comique*: to je zacijelo najbolji put za svladavanje scenskog govora, glume, osobito zahtjevnih formi mjuzikala i operete koje ih, barem u nekom vidu, čekaju u njihovoj budućoj karijeri. I na koncu, radeći na besmrtno zaigranom kvintetu krijumčara iz drugoga čina ili na jarko obojenoj slici naroda koji iščekuje koridu, ne mogu se ojeti dojmu da je *Carmen* vesela i raspjevana opereta u kojoj je sve pošlo po zlu i završilo u znaku Tanathosa. Nije li to možda i najironičnija moguća definicija naše egzistencije?

red. prof. Mladen Tarbuk (MA)

— SLUČAJ CARMEN

Kad sam bio klinac, roditelji su me vodili jednog ljeta u Palmu de Mallorcu. Ondje je na vratima nekog restorana „s programom“ stajao natpis na njemačkom - *Original spanische stimmung, mit viele Ole*, dakle *originalna španjolska atmosfera s puno ole*. I upravo se uvijek toga sjetim kada vidim isječak kakve Carmen koja u crnoj perici, šarenoj suknji i bijeloj košulji lupka cipelama i u nekoj nafarbanjoj tzv. Sevilli priziva turističku razglednicu nečega što ta opera nikada nije htjela postati. Nije ona jedna (mislim - opera *Carmen*) jedina kojoj se to dogodilo. Ima ih još mnogo koje su prošle taj neizbježni prijeki katalizator ispunjavanja očekivanja građanske elite, gdje bi njihovi glasni predstavnici svojom upornom stoljetnom sitnoburžujskom cenzurom izbacili svaku sumnjivu misao ili pak reakcionarnu primisao i doveli operu u njezino često posve falsificirano i nakaradno „pravo“ stanje. *Carmen* je otvoreno bojno polje. Melankolične žene, korumpirana vojska i policija, estradni junaci, djevice, novac, krv, glad, glad i glad, ne za hranom, nego za svim onim čega nema, pijana rulja, žene koje se međusobno mlate, seks, pop-hitovi, bolesna majka, prijevare, ljubomora, moć, slava, obvezno ubojstvo... Sve što ima u svakom *trash block busteru*. I kako sav taj lijepo udešeni svijet jeftinog glamura približiti studentima, mladim umjetnicima koji žive još uvijek u prostoru "između nota", čistom crtovlju ispunjenom glazbom? Ne samo "kako", nego i "zašto"? Teško da je ijedna opera toliko pogodna za različita tumačenja. Nema ih mnogo koje u svojem naizgled čistom i jasnom linearnom tijeku pripovijetke o svemu prije navedenom kriju i toliko zamki. Ima tu i mjuzikla i operete, a sve zajedno priziva više epsku, nego lirsku formu. Uz sve svoje dramaturške pogreške koje prerada sjajne Merimeeove novele donosi i sve svoje sjajne estradne pjesmice, uz svu stoljetnu nakupinu očekivanog u toj operi, lamentirati isključivo o strastima, ljubavi i ciganskom folkloru bilo bi neukusno. Stoga

smo se upitali gdje je zapravo ta neka *Sevilla*, gdje se može pronaći sjena slobode, kupljene švercom koji donosi najveću i najbržu zaradu? U nekoj pustoši, predgrađu u koje ne zalazi ni policija. Igrati se igre zvane *Carmen*, izmiješati vlastiti realitet i realitet priče. Uveli smo pripovjedača i publiku koja ulazi u najintimnije scene. Jednom riječju, povećali smo gledalište ili zapravo proširili pozornicu, kako hoćete. Ne znam jesu li ikada studenti pjevali, igrali i svirali cijelu operu *Carmen*, ali znam da su ovi mladi ljudi tijekom rada i pred vama dali najbolje od sebe. Zahvaljujem na mogućnosti što sam imao prilike surađivati s njima.

doc. Krešimir Dolencić (ADU)

CARMEN 2011.

Sadržaj

U predgrađu nekog velikog grada, u mjestu u koje se ne preporučuje zalaziti, na napuštenom, starom stadionu *Sevilla*, noću se skupljaju najrazličitije grupe „s onu stranu“ reda, zakona, odgoja... Napušteni klinci, korumpirani policajci, ilegalni preprodavači otrova, koji se inače prodaju legalno. Ali oni nemaju papire, nemaju kartice, nemaju diplome, nemaju status. Bivši i sadašnji čuvari tzv. reda i zakona, djevojke u potrazi za moćnijim sponzorom, lokalni tajkuni i „bogovi“ novca, kladjenja i šverca. Tu je i neizbježna krčma *Kod Lillasa Pastie*, tu su sva lica koja bi mogla odigrati jednu *Carmen* za publiku koju oni ne poznaju, u dijelu grada u koji nikada ne zalaze. Njihova *Carmen* nije turistička razglednica, njihova *Carmen* nije proslava novog potrošačkog doba, njihova *Carmen* nije neobična priča jednog ljubavnog, strastvenog trokuta ili četverokuta, njihova *Carmen* je igra, kockanje sa životom, ulaganje u sladunjavu sliku, jeftine emocije i karte s licima iz sapunica, s nepoznatim dobitkom i mogućim gubitkom svega, pa i života. Njihova *Carmen* je opasna, nema kraja, niti početka... Njihova je priča bolno iskrena i točno toliko krvava koliko se i očekuje.

U prvom činu, prve noći, predstaviti će vam se svi sudionici te opasne igre, u igri u vlastitom srušenom „kazalištu“, gdje jedni drugima pokazuju svoje vještine, manipulacije, zavodjenja, laganja, igra s malo krvi, jednim odbačenim cvijetom, jednom zalutalom djevojkom (Micaëlom), jednim ambicioznim policajcem (Moralesom), njegovim korumpiranim šefom (Zunigom), jednim čovjekom gladnim svega, neodlučnim bjeguncem iz svoje kože (Don Joséom) i gomilom gledatelja koji vole sladunjave priče s tragičnim krajem. Carmen se zaljubljuje. Don José je uhapšen.

U drugom činu, druge noći, mjesec dana poslije, ta se mala ekipa švercera i preprodavača svega što nije po zakonu (Dancaïre, Remendado, Mercedes, Frasquita...), sprema na neku akciju, naravno pred očima policije. Prekida ih samo iznenadni dolazak lokalnog, moćnog, privlačnog, bogatog lica s potjernica i naslovnica, uglednog člana društva, Escamilla. Carmen ipak čeka svog Don Joséa, a on, tek izašao iz zatvora, neodlučan je hoće li k njoj ili u vojarnu, k mami, k Micaëli, svakako „negdje drugdje“... No nakon što se u nastupu ljubomore obračuna s još jednom Carmeninom potencijalnom mušterijom, Zunigom, svojim nadređenim, nema više kamo. Ostaje s druge strane reda i zakona. Carmen se (opet) zaljubila u pogrešnog.

U trećem činu, treće noći, roba je ovdje, kockanje sa slobodom i životom, brzina, adrenalin i strast... U grupi su svi „brzi i žestoki“, ali samo do prve prigode. Carmen čita svoju sudbinu iz karata. Sve su karte iste, šest puta zaredom ista karta, ista sudbina... I Don José je ovdje, čuva Carmencitu, otpadnik iz svih grupa... Sustiže ga i sjena nekog propuštenog života (Micaëla) koji Don José više ne može uhvatiti. Ali ni među njima mu nije mjesto. „Ubit ćeš me?“ pita ga Carmen i smije mu se... On odlazi „k mami“, odlazi od Carmen, odlazi iz Seville. A Carmen odlazi Escamillu, u neku drugu stvarnost, u veliki finale.

Finale – blještavi kraj jedne predstave, lica se okreću naopako, kamere su upaljene, svatko dolazi po svoj dio završnice, po naplatu kakvu zaslužuje. Pa ako stvari i pomalo izmaknu kontroli, to i jest ono zbog čega gledamo takve opasne igre. Ostanite s nama i pogledajte što se dogodilo.

doc. Krešimir Dolenčić (ADU)

GEORGES BIZET I FRANCUSKA OPERA NJEGOVA DOBA

Francuski skladatelj Georges Bizet rođen je 25. listopada 1838. kao Alexandre-César-Léopold. Ime Georges, pod kojim će ga pamtili, dobio je krštenjem tek dvije godine poslije. Zahvaljujući roditeljima, odmalena je bio okružen glazbom. Otac Adolphe, iako bez formalnog glazbenog obrazovanja, bio je učitelj

pjevanja, a majka Aimée Delsarte iz ugledne glazbeničke obitelji i vrsna pijanistica. Pokazavši glazbeni talent kao dijete, još je prije desetog rođendana Bizet upisao pariški konzervatorij, gdje su mu učitelji kompozicije bili P. J. G. Zimmermann i J. F. E. Halévy. Prije svega operni skladatelj, jedan od najpoznatijih u tadašnjem Parizu, Halévy ne samo što je sam skladao dvadesetak djela takve vrste, od kojih je najpoznatija *La Juive*, nego je bio i učitelj Charlesa Gounoda, a u svijet opere uveo je i mladog Bizeta. Od brojnih nagrada što ih je Bizet tijekom školovanja osvojio, treba istaknuti *Prix de Rome* godine 1857. Zahvaljujući njezinu iznosu, studirao je tri godine u Rimu i ondje napisao poznatu *Simfoniju u C-duru*, kao i operu *Don Procopio*. Nakon povratka u rodni grad potpuno se posvetio skladanju, pokušavajući se etablirati prije svega kao operni skladatelj. Za razliku od suvremenika, skladatelja poput J. Offenbacha, C. Gounoda i J. Masseneta, Bizeta u to vrijeme šira javnost uglavnom nije zapažala, a njegove su opere rijetko nalazile mjesto na repertoarima kazališnih kuća. Primjerice, *Les pêcheurs de perles* iz godine 1863. doživjela je neuspjeh, a slično je prošla i *La jolie fille de Perth*, nastala iste godine. Od njegovih 15 glazbeno-scenskih djela, samo se nekoliko i danas izvodi: neka su zaboravljena odmah nakon praizvedbi, a neka uništena 1873. u požaru pariške Opere, pa su ostala sačuvana samo u fragmentima. Tek godine 1872. tridesetčetverogodišnji skladatelj postaje poznatiji široj javnosti, i to ne zahvaljujući tada nastaloj romantičkoj operi *Djamileh*, svojevrsnoj prethodnici *Carmen*, već zahvaljujući jednoj orkestralnoj kompoziciji. Tada nastaje glazba za *L'Arlésienne*, kazališni komad Alphonsea Daudeta. *Carmen*, Bizetova posljednja opera, nastala je samo tri mjeseca prije skladateljeve preuranjene smrti. Nije doživio slavu svoje opere koja, kao i brojna njegova druga djela, u početku nije bila prihvaćena. Umro je 3. lipnja 1875. godine od zatajenja srca, u dobi od 36 godina. Kao i u slučaju Mozarta, Schuberta ili Chopina, danas možemo samo nagađati što bi još Bizet postigao kao skladatelj da je dulje poživio.

Spomenemo li se francuskih skladatelja prethodne generacije, kao što su Gounod i Massenet, primjećujemo kako se radnje u njihovim "lirskim dramama" događaju u lirsko-kantabilnim dijalozima i monolozima. Žanrovska slika, tj. glazbeno oslikana lokalna obojenost, bila je tek dodatak, sekundarna interpolacija glavnoj radnji. U Bizetovoj se *Carmen*, djelu koje otvara put verizmu na opernoj sceni, predstavljajući prototip opernog realizma, odnos tih elemenata izokreće, pa tako slikoviti prizori nisu tek ornamentalni umeci, nego čine okosnicu dramske radnje. *Carmen* se stoga velikim dijelom oslanja na glazbeni egzotizam, tj. pokušaj da se neki strani, zabačeni milje upotpuni glazbenim opisom, kao i na glazbeni folklorizam i folklorno bojenje. *Habanera* i *seguedilla* nisu samo glazbeni ulomci, što bi bili u "lirskoj drami", već u njima glazba postaje motivirajuća snaga dramske radnje, dočim su lirski momenti, primjerice

Micaëlini nastupi, zapravo sporedni. Folklorno obojeni plesovi dobivaju na značenju, pri čemu je sam Bizet vjerovao da je u *Habaneri*, nastupnoj ariji Carmen, citirao izvorni španjolski pučki napjev, koji je bio pronašao u nekoj staroj zbirci pjesama, ne znajući da je riječ o melodiji *La Paloma* skladatelja S. de Iradiere.

Glazbeni se realizam očituje i u odnosu glazbe i likova. Primjerice, u završnom duetu četvrtoga čina protagonisti nikad ne pjevaju unisono ili paralelno, što bi bilo tipično za neku romantičku operu, u kojoj se na taj način postiže jedinstvo osjećaja. Carmen nekonvencionalno odgovara Don Joséu drugačijom glazbenom linijom, linijom koja je slobodnija, neprestano se mijenja i vodi u druge tonalitete, za razliku od njegove, koja je melodična i repetitivna, čime glazba vješto razdvaja njihove osobnosti. Realističnom pričom i španjolsko-ciganskim miljeom, ocrtavajući ga brojnim "stilskim citatima", kao i snažnom kromatikom i nekonvencionalnim ansamblima, Bizet ostavlja za sobom romantičku operu, odvajajući se od njezina idealizma i sentimentalnosti.

BIZETOVA CARMEN

Kada je pariška *Opéra comique* Georgesu Bizetu ponudila skladanje opere za proljetnu sezonu godine 1875., sam je izabrao predložak za libreto, novelu *Carmen* (1845.), povjesničara, arheologa i književnika Prospera Mériméea. I dok su se oba libretista, Henri Meilhac i Ludovic Halévy, oduševila izborom, ravnatelj operi nisu skrivali nevjericu u djelo u kojemu glavna junakinja nije plemenita heroina, nego prevrtljiva i koketna Ciganka upitna morala, osoba koja pripada miljeu koji se bavi mutnim poslovima, pri čemu je, zbog suparništva s muškim protagonistom Don Joséom, na kraju opere ubijaju na pozornici. Opera kuća, obiteljsko kazalište u kojemu su se uglavnom izvodile komedije, smatrala je neprikladnom priču nabijenu lascivnom erotikom, suparništvom i otvorenim opisom ciganskog života.

Ujesen godine 1874. Bizet dovršava orkestraciju te počinje uvježbavanje, što je pokrenulo novi val negodovanja. Članovi orkestra, zbora, kao i sami solisti, žalili su se da je glazba "prekomplicirana, teška i neizvediva". Unatoč takvu općem raspoloženju, uz određene promjene i kompromise, opera se ipak praižvela 3. ožujka 1875. Ta se izvedba uobičajeno smatra jednim od najočitijih neuspjeha u povijesti kazališta te se čak i Bizetova prerana smrt, samo tri mjeseca nakon toga događaja,

povezuje s lošim prijemom opere. Publika je operu odbacila s ogorčenjem i gnušanjem, uz svesrdnu pomoć kritike, a samo se djelo opisivalo kao bezvrijedno i nemoralno. Zbog otvorenog antagonizma gledatelja, navodno je i sam Bizet bio primoran napustiti kazalište za vrijeme četvrtog čina. Osim problema morala, Francuzi su operu osuđivali i kao imitaciju Wagnerova stila, koji je u ono vrijeme u Parizu bio izrazito nepopularan, naročito nakon francuskog rata s Pruskom 1870. godine. Pa ipak, *Carmen* je te godine u Parizu doživjela tridesetak izvedbi, a već su tada Saint-Saëns i Čajkovski, a poslije i Brahms i Wagner, prepoznali njezinu snagu i originalnost.

Samo dan prije smrti Bizet je potpisao ugovor za bečku produkciju *Carmen* te je djelo ondje i izvedeno u jesen 1875., osvajajući otada ubrzano svjetske pozornice. U Parizu se ponovno počelo izvoditi tek 1883., ovaj put s velikim uspjehom, doživljavajući već 1891. tisućitu izvedbu. Valja istaknuti da je riječka publika prva na našim prostorima čula *Carmen*, i to 1888. u izvedbi jedne talijanske operne družine. Prva hrvatska izvedba bila je u Hrvatskom zemaljskom kazalištu 1893. i naišla je na topao prijem.

Nina Buriša i Tomislav Fašaić, studenti 4. godine muzikologije
mentor: doc. Dalibor Davidović (MA)

I_Srbijan/ J_Kordić
I_Korač/ B_J_Pešić/ F_Detelić/ N_Šarić/ T_Visintin/ N_Pinko
L_Košević/ B_Pleština/ F_Sever/ M_Musap/ M_Meić
A_Farasin/ S_Runje/ J_Čajko

IVANA SRBLJAN (Zagreb, 1980.) diplomirala je na Odsjeku za glazbenu teoriju s kompozicijom i trenutačno je studentica četvrte godine solo pjevanja u klasi Vlatke Oršanić na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu. Od 1998. vodi Katedralni zbor crkve Svetog Preobraženja Gospodnjeg u Zagrebu. Nastupala je u kazališnim predstavama *Mečava* (Gavella), *Romeo i Julija 68'* (Kazalište Ulysses) i *Čarobna frula* (HNK Zagreb). Sa Simfonijskim orkestrom i Zborom Muzičke akademije izvela je Wagnerovih *Pet pjesama na tekst Mathilde Wesendonk*, Mahlerove Pjesme na stihove Friedricha Rückerta, Mozartovu *Čarobnu frulu* te oratorij *Ivan Grozni* Sergeja Prokofjeva. Sa zborom i orkestrom *Orfelin* iz Novog Sada trenutačno izvodi Bachovu *Muku po Mateju* pod vodstvom Tamare Petijević. Snima glazbu za radio, televiziju, predstave (*Kaligula*, Tomaža Pandura) i film (*Kenjac*, Antonija Nuića). Suraduje sa Zagrebačkim orkestrom mladih, Zagrebačkim opernim studijem, HR projektom te nastupa u ciklusima *Mladi za mlade* i *Virtuoso*.

JELENA KORDIĆ (Zagreb, 1986.) apsolvantica je na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu u klasi Martine Zadro. Usavršava se kod operne primadone Ruže Pospíš Baldani i nacionalnog prvaka Vitomira Marofa, a pohađala je i majstorski tečaj kod proslavljene mezzosopranistice Fiorene Cossotto. U Dvorani Lisinski nastupala je kao solistica u projektima Muzičke akademije (J. Haydn: *Nelson misa*, F. Schubert: *Misa u Es-duru*, W. A. Mozart: *Čarobna frula*, S. Prokofjev: *Ivan Grozni*), a na Dubrovačkim ljetnim igrama sudjelovala je u izvedbi oratorija *Akis i Galatea* G. F. Händela s Hrvatskim baroknim ansamblom pod ravnanjem Philipa Picketta. Isto djelo izvela je u Parizu i Newcastlu. U zagrebačkom HNK-u debitirala je ulogom treće dame u Mozartovoj *Čarobnoj fruli*, a pjevala je i Maddalenu iz Verdijeva *Rigoletta* i Mercedes iz Bizetove *Carmen*. U suradnji s Orkestrom hrvatske vojske pod vodstvom Tomislava Fačinija izvela je ciklus pjesama Manuela de Falle.

MARIO BOKUN (Zagreb, 1976.) apsolvent je na Fakultetu elektrotehnike i računarstva te student solo pjevanja na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu u klasi Snježane Bujanović Stanislav. Dobitnik je druge nagrade na natjecanju mladih pjevača u Dubrovniku 2009. godine. Do sada je radio s više vokalnih pedagoga (Sergio Foretić, Branka Stilić, Francesco Anile, Sotir Spasevski i Vitomir Marof). Od 2000. godine pjeva u Zboru zagrebačkog HNK-a, suraduje s ansamblom vokalnih solista *Madrigal* i Zborom Hrvatske radiotelevizije. U zagrebačkom se HNK-u predstavio ulogama Giuseppea (*Traviata*), Ruiza i Glasnika (*Trubadur*), harlekina Beppea (*I Pagliacci*), Geralda (*Pingvini*), Majmuna, Magarca, Noja i Pastira (*Fabularium animale*), Amelijina sluga (*Krabuljni ples*), prodavača pjesama (*Plasť*), Borse (*Rigoletto*), Bardolfa (*Falstaff*), Mehmeda Sokolovića (*Nikola Šubić Zrinjski*). U kazalištu Komedija igrao je lvu u Gotovčevu *Đerdanu*. U Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog nastupio je kao solist u Haydnovoj *Nelson misi*, Schubertovoj *Misi u Es-duru*, u Mozartovoj *Čarobnoj fruli* bio je Tamino, a u Puccinijevoj *Lastavici Gobin*. Predsjednik je vokalnog ansambla *Duga* u Dugom Selu te orguljaš i voditelj župe Svetog Križa.

ALJAŽ FARASIN (Ptuj, 1977.) diplomirao je solo pjevanje u klasi Vlatke Oršanić na Muzičkoj akademiji u Ljubljani 2008. godine kod koje je završio poslijediplomski studij. Usavršavao se kod priznatih pjevačkih pedagoga i solista kao što su Marvin Keenze, Richard Miller, Breda Zakotnik, Irena Baar i Barbara Pearson. Godine 2004. pobijedio je na nacionalnom pjevačkom natjecanju u Sloveniji. Do sada je nastupao s Komornim zborom Slovenske radiotelevizije, Operom i Baletom Slovenskog narodnog gledališta u Ljubljani (*Aida*, *Zaljubljen u tri naranče*) i Mariboru (*Turandot*, *La Bohème*, *Traviata*, *Macbeth*, *Ernani*, *I due Foscari*, *Don Carlos*, *Ljubavni napitak*, *Hymnus*, *Pjesnik i buntovnik*, *Falstaff*, *Fedora*, *Carmen*), Mariborskim oktetom i Nonetom iz Ptuja. Debitirao je 2009. kao Sempronio u

Haydnovoj operi *Apotekar* u ljubljanskoj Operi. U spomenutoj kući bio je i Tamino (*Čarobna frula*), Camille (*Vesela udovica*), Alfredo (*Traviata*), Nemorino (*Ljubavni napitak*), Goro (*Madama Butterfly*), Rodolfo (*La Bohème*). Njeguje i koncertni repertoar, izvodi mise te oratorije *Stvaranje svijeta* i *Godišnja doba* Josepha Haydna.

MATIJA MEIĆ (Zagreb, 1986.) student je solo pjevanja u klasi Giorgia Suriana na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu. Dobitnik je prvih nagrada na državnim natjecanjima HDGPP-a (2007. i 2009.) i posebne nagrade na Međunarodnom natjecanju solo pjevača *Bruna Špiler* u Herceg Novom. Na Glazbenim večerima Sv. Donata u Zadru pjevao je uloge Escamilla (*Carmen*) i Marquisa (*Traviata*), a u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu Levija (*Nikola Šubić Zrinjski*) i Schaunarda (*La Bohème*). Trenutačno priprema ulogu Belcorea (*Ljubavni napitak*) u HNK-u. Nastupio je kao solist u Beethovenovoj *Devetoj simfoniji* s Dubrovačkim simfonijskim orkestrom pod ravnanjem Noormana Widjaje na koncertima u Dubrovniku i Mostaru, te sa Zagrebačkom filharmonijom (Leopold Hager i Tomislav Fačini) i Simfonijskim puhačkim orkestrom Oružanih snaga Republike Hrvatske. Honorarni je član opernog ansambla HNK-a u Zagrebu, pjeva u ansamblu *Antiphonus*, a u zagrebačkoj Katedrali je koralist i solist.

LEON KOŠAVIĆ (Karlovac, 1991.) student je prve godine solo pjevanja u klasi Giorgia Suriana na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu. Na II. smotri pjevača glazbenih škola Hrvatske u Šibeniku, 2006. godine, nastupio je s petnaest godina kao najmlađi bariton. Sudjelovao je na državnim natjecanjima učenika i studenata glazbe i plesa u Dubrovniku gdje je 2007. godine osvojio treću nagradu, 2009. godine drugu nagradu u prvoj kategoriji, a 2011. godine prvu nagradu u četvrtoj kategoriji. Aktivno je sudjelovao na seminarima solo pjevanja Marvina Keenzea, Norme Enns i Helene Lazarske.

NIKOLINA PINKO (Zagreb, 1984.) diplomirala je na Filozofskom fakultetu Družbe Isusove i studentica je pete godine pjevanja na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu u klasi Snježane Bujanović Stanislav. Održala je brojne recitale u Italiji i Hrvatskoj, a diljem Europe nastupala je kao članica Svjetskog zbora mladih. Surađivala je s nizom dirigenata specijaliziranih za zbarsko diriganje (Johan Duijck, Ana María Raga, Josep Vila Casañas, Ragnar Rasmussen), a usavršavala se na seminarima pjevanja i interpretacije (John Blakely, Annemarie Zeller, Gerhard Zeller, Ljerka Očić, Mario Penzar). Od 2009. članica je Zbora Hrvatske radiotelevizije. Dobitnica je prvih nagrada na Hrvatskom natjecanju učenika i studenata glazbe i plesa u Sisku (regionalno) i Dubrovniku (državno) 2009. te druge nagrade na državnom natjecanju komornih sastava u Opatiji u kategoriji trija. U Lisinskom je nastupila kao solistica u *Stabat Mater* Karola Szymanowskog 2010., a uz Zagrebačku filharmoniju izvela je Beethovenovu ariju *Ah! Perfido, spergiuro*. Za Zakladu biskup *Josip Lang*, čija je članica, snimila je CD *Pjesmom te molim*.

NELA ŠARIĆ (Zadar, 1988.) studentica je solo pjevanja u klasi Cynthia Hansell Bakić na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu. Posebno izdvaja ulogu Bastienne u Mozartovoj operi *Bastien i Bastienne* 2006., izvedbu Mozartove koncertne arije *Ch'io mi scordi di te* uz pratnju Zagrebačke filharmonije u Hrvatskom glazbenom zavodu 2009. te solističke nastupe u berlinskoj katedrali te katedralama mađarskih gradova Zirc i Székesfehérvár. Od 2008. godine surađuje s poznatim svjetskim lutnjistom i gitaristom Edinom Karamazovim. Jedan semestar provela je u Pennsylvaniji gdje je pjevala na Sveučilištu Yale. Surađivala je s koloraturnom sopranisticom Mary Logan-Hastings i slavnom pjevačicom Gloriam Gaynor, pjevala u projektu pod ravnanjem Riccarda Mutija te snimila nosač zvuka s baroknim djelima zadarskih skladatelja pod ravnanjem Ede Mičić. Usavršavala se na seminarima renomiranih i pjevača i vokalnih pedagoga (Annemarie Zeller, Gerhard

Zeller, Larry Alan Smith, Benno Schollum, Mary Logan-Hastings, Helena Lazarska, Judith Kopecky, Cynthia Hansell Bakić.

FILIP SEVER (Zagreb, 1988.)

od 2006. do 2010. godine učio je solo pjevanje u Glazbenoj školi Vatroslava Lisinskog u klasi Bojana Pogrmilovića. Godine 2010. upisao je Muzičku akademiju Sveučilišta u Zagrebu u klasi Martine Gojčete Silić.

TEO VISINTIN (Kopar, Slovenija, 1988.)

apsolvent je glazbene teorije i student četvrte godine solo pjevanja u klasi Mire Zidarić na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu. Prije upisa na Akademiju maturirao je glazbenu teoriju i harmoniku u klasi Denisa Modrušana u Srednjoj glazbenoj školi Ivana Matetića Ronjgova u Puli. Osvojio je više nagrada kao solo harmonikaš i komorni glazbenik, a 2007. godine dobitnik je 2. nagrade na državnom natjecanju iz *solfeggia* u Dubrovniku. Kao član Zbora Muzičke akademije sudjelovao je u komičnoj operi *Ljubavni napitak* koja je nagrađena Rektorovom nagradom.

ILIJANA KORAĆ (Mostar, 1988.)

studentica je pete godine flaute u klasi Renate Penezić i treće godine solo pjevanja u klasi Giorgia Suriana na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu. Usavršavala se kod uglednih profesora flaute i solo pjevanja kao što su: Luisa Siello, Katarine Zenz, Ana Marie Zeller, Gerhard Zeller, Marvin Kenze, Eric Groussard, Uwe Grodd, Elisabeth Weinzirl, Edmund Waechter, Matej Zupan i Mary Hastings Logan. Članica je klape *Cesarica* s kojom je do sada osvojila tri diskografske nagrade *Porin*. Debitirala je kao služavka gospodarica u istoimenoj Pergolesijevoj operi s proslavljenim bas-baritonom Giorgiom Surianom na Kašmanovim danima u Malom Lošinj. Osvojila je čak sedam prvih nagrada kao flautistica komorna glazbenica i solo pjevačica. Nastupala je u Hrvatskoj, Njemačkoj, Grčkoj, Sloveniji, Austriji i BiH. Osobito ističe solističke nastupe uz pratnju orkestra iz Düsseldorfa, Dubrovačkog simfonijskog orkestra,

Kvarteta Sorkočević, Mostarskog simfonijskog orkestra te Mostarskog gudačkog kvarteta.

BRANKA PLEŠTINA

(Split, 1989.) studentica je četvrte godine solo pjevanja u klasi Martine Gojčete Silić na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu. Dobitnica je drugih nagrada na natjecanjima Hrvatskog društva glazbenih i plesnih pedagoga 2007. i 2010. Osobito ističe nastup na koncertu *Hommage Mo. Ivi Paraću* na Međunarodnom zbornom festivalu *Cro Patria* u splitskom HNK-u 2007., ulogu prvog dječaka u Mozartovoj *Čarobnoj fruli* u Dvorani Lisinski 2009., sudjelovanje na koncertu mladih opernih pjevača *Hommage Milki Trnini* u zagrebačkom HNK-u 2010. te nastupe s mandolinskim orkestrom *Sanctus Domino* na Splitskom ljetu. Od 2009. godine članica je Zagrebačkog opernog studija u čijoj je produkciji ostvarila nekoliko nastupa diljem Hrvatske. Usavršavala se na seminarima eminentnih vokalnih pedagoga kao što su Boris Martinović, Marvin Keenze, Olivera Miljaković, Martina Gojčeta Silić i drugi.

MARTA MUSAP (Zadar, 1990.)

studentica je solo pjevanja u klasi Martine Gojčete Silić na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu. Dobitnica je druge nagrade na Regionalnom natjecanju pjevača u Šibeniku 2007. godine. Od većih koncerata izdvaja solistički nastup u Fauréovu *Rekvijemu* u Zadru pod dirigentskim vodstvom Jurice Šoše. U prosincu 2010. godine sudjelovala je na koncertima mladih opernih pjevača *Hommage Milki Trnini* u zagrebačkom Hrvatskom narodnom kazalištu. Usavršavala se na majstorskim tečajevima poznatih svjetskih pjevača i vokalnih pedagoga (Cynthia Hansell Bakić, Lary Allan Smith, Walter Moore i drugi).

SONJA RUNJE (Split, 1988.)

studentica je solo pjevanja u klasi Martine Gojčeta Silić na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu.

Dobitnica je nekoliko nagrada na natjecanjima Hrvatskog društva glazbenih i plesnih pedagoga. Od brojnih nastupa u Hrvatskoj i inozemstvu osobito ističe Pergolesijev *Stabat Mater*, Beethovenovu Devetu simfoniju, koncert s arijama iz opere *Julije Cezar* i oratorija *Mesija* Georga Friedricha Händela, Mozartove *Svečane večernje pjesme* te ulogu u jednočinki *Sestra Angelica* Giacoma Puccinija u splitskom HNK-u. Pohađala je seminare eminentnih profesora pjevanja (Lidija Horvat Dunjko, Olivera Miljaković, Marvin Keenze, Boris Martinović, Judith Kopecky, Mario Penzar, Sanja Erceg Vrekalo, Martina Gojčeta Silić i dr.).

BOŽE JURIĆ

PEŠIĆ (Split, 1988.) student je solo pjevanja u klasi Vlatke Oršanić na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu. Osvojio je prve nagrade na Hrvatskom natjecanju glazbenih i plesnih pedagoga u Dubrovniku 2009. i trećem Međunarodnom natjecanju pjevača *Bruna Špiler* u Herceg Novom 2010. Pobjednik je treće sezone rubrike *Zdravko Šljivac predstavlja* u emisiji *Dobro jutro, Hrvatska*. Tijekom dosadašnjeg djelovanja nastupao je diljem Hrvatske, a ističe nastupe na Međunarodnom zbornom festivalu *Cro Patria 2007.*, koncertu *Homage Mo. Ivi Paraću*, večeri posvećenoj Mo. Josipu Hatzeu u splitskom HNK-u, 20. jubilarnim svečanostima Pasiomske baštine, u Hrvatskom glazbenom zavodu, u Hrvatskom domu u Vukovaru i drugdje.

JOSIP ČAJKO (Zagreb, 1988.) student je druge godine solo pjevanja u klasi Snježane Bujanović Stanislav na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu. Usporedno pohađa diplomski studij poslovne ekonomije na Ekonomskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Na hrvatskim državnim natjecanjima osvojio je dvije prve nagrade (2009. i 2011.) te drugu nagradu na natjecanju održanom u Dubrovniku 2007. godine. Također, drugu nagradu na spomenutom natjecanju u Opatiji 2009. donio mu je nastup s komornim

sastavom. Pohađao je brojne seminare poznatih vokalnih pedagoga (Annemarie Zeller, Gerhard Zeller i Norma Enns).

IVAN BOŠNJAK (Zagreb, 1983.) student je diplomskog studija glume na zagrebačkoj Akademiji dramske umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu. Od dosadašnjeg glumačkog iskustva izdvaja uloge u filmovima *Libertango* (redateljica Sara Hribar), *Prevoditeljica* (redateljica Biljana Čakić), *Špansko kontinent* (dio omnibusa *Zagrebačke priče*, redatelj Ivan Sikavica) te u sapunici *Zabranjena ljubav*. Imao je ulogu u predstavi *Glasi iz Planina* (redatelj Rene Medvešek). Sudjelovao je na nizu radionica *Method acting* pod vodstvom Andrea i Janeza Vajevca, na glumačkim radionicama Michaela Cehova pod vodstvom Suzane Nikolić te radionicama Paola Magellija. Član je kazališta *Merlin*. Sudjelovao je i u predstavama i lutkarskim radionicama kazališta *Theatro* pod vodstvom Zijaha Sokolovića. Snimio je dvije reklame za T-com, a trenutačno nastupa u predstavi *Tajne Griča* koja se igra na lokacijama zagrebačkog Gornjeg grada.

FILIP DETELIĆ (Zagreb, 1988.) student je druge godine diplomskog studija glume na Akademiji dramske umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu. Do sada je igrao u predstavama *Čudo u Poskokovoj Dragi* i *Kako druga polovica voli* (Kerempuh), *Pinokio* i *Murlin Murlo* (Pučko otvoreno učilište Velika Gorica), *Cabaret Brecht* i *Zadrži uspon Artura Uija* (Kazalište Ulysses), *Mačak u čizmama* (Žar ptica). Također je glumio u filmu *Zagrebačke priče* i televizijskim serijama *Mamutica* i *Loza*, a snimio je i brojne studentske filmove.

MLADEN TARBUK

(Sarajevo, 1962.) hrvatski je skladatelj, dirigent i muzički pedagog. Stekao je međunarodni ugled dirigirajući poznatim ansamblima poput Simfonijskog orkestra Mađarske radiotelevizije, Filharmonijskog orkestra Debrecena, orkestra bečkog Koncertnog društva, Ukrajinskog nacionalnog orkestra iz Kijeva, Simfonijskog orkestra države Meksiko, Beogradske filharmonije, Opere Lyra Ottawa te praške Državne opere. Od 2004. do 2009. djelovao je kao stalni gost Njemačke opere na Rajni u Düsseldorfu i Duisburgu. Od 2002. do 2005. umjetnički je vodio HNK Zagreb, a od 2000. do 2011. djelovao je kao prvi dirigent Simfonijskog orkestra Hrvatske radiotelevizije. Od 1992. do 2000. bio je umjetnički ravnatelj Orkestra Oružanih snaga Republike Hrvatske. Međunarodna ga je javnost kao skladatelja upoznala u izvedbama njegovih djela na uglednim međunarodnim festivalima suvremene glazbe (*Gaudeamus Amsterdam*, *Trieste prima*, *Wien modern*, *Bregenser Festspiele*, *World Music Days Manchester* 1998, *Europamusical München*, *Muzički biennale Zagreb*) te u najprestižnijim koncertnim dvoranama (bečki Musikverein i Konzerthaus, Salle Art Lyrique pariškog Conservatoire National Supérieur). Godine 2007 na zamolbu grada Wuppertala piše skladbu *Über glitzernden Kies* u znak sjećanja na Siegfrieda Palma, čelističkog barda suvremene glazbe koji je preminuo prethodne godine, koju potom prizvodi Gail Gilmore. Osvojio je međunarodna natjecanja *Tolosa* 1993., *Dr. Ernst Vogel Stockerau* 1993., a dobitnik je nagrada *Leoš Janáček*, *Boris Papandopulo*, *Stjepan Šulek*, *Milka Trnina*, dvaju *Porina* te Nagrade Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog i godišnje nagrade HAZU-a za 2009. godinu. Dva puta je u rasponu od osam godina dobio Nagradu *Josip Stolcer Slavenski*. Redoviti je profesor kompozicije, glazbene teorije i orkestra na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu.

KREŠIMIR DOLENČIČ

(Zagreb, 1962.) diplomirao je na Akademiji dramske umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu 1988., a još u studentskim danima osnivač je uspješne kazališne družine *LIFT*. Režirao je u mnogim hrvatskim kazalištima i festivalima, a njegove predstave redovito gostuju u inozemstvu. Do sada je režirao tridesetak dramskih predstava na tekstove Pintera, Držića, Kolara, Galina, Shakespearea, Giradoux, Iljfa i Petrova, Vidića, Wildea, Machiavellija, Bertolda Brechta, Molièrea, Ane Tonkovič Dolenčić, Vernea, Gogolja i drugih. Kao fullbrightovac, glumu je predavao studentima pjevanja i diplomantima na Sveučilištu Rice u Houstonu te na londonskom Trinity College of Music. U Hrvatskoj, Sloveniji, Velikoj Britaniji, SAD-u i Kini do sada je režirao više od 40 opernih premijera Verdija, Puccinija, Mozarta, Offenbacha, Stravinskoga, Purcella, Poulenca, Debussyja, Donizettija, Gotovca, Zajca, Saint-Saënsa, i dr. Suradivao je s mnogim svjetskim i domaćim opernim zvijezdama, Cantus ansamblom itd. Dobitnik je dvadesetak domaćih i inozemnih nagrada (*Judita*, *Zlatni smijeh*, *Priznanja Gavellinih večeri*, *Marul*, Nagrade HDDU-a, nagrada Udruženja europskih festivala *Denis de Rugemont* za mladog umjetnika, i dr.). Bio je scenarist i redatelj raznih svečanosti, sportskih manifestacija, velikih koncerata (proslave Novih godina na Trgu bana Jelačića, Univerzijade '87., Dana državnosti Republike Hrvatske). Redatelj je i najveće produkcije ikada, Verdijeve *Aide* u Pekingju. Godine 2010. bio je scenarist i redatelj Svečanosti otvaranja Azijskih igara na pijesku. Redovito sudjeluje u humanitarnim predstavama, koncertima i spektaklima (*Dajmo da čuju*, predstave za gluhoslijepe, Festival jednakih mogućnosti, Zaklada *Ana Rukavina*, priredbe za Centar *Suvag*). Zaposlen je kao docent na Odsjeku glume Akademije dramske umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu.

Mladen Tarbuk Krešimir Dolenčić

JASENKA OSTOJIĆ RADIKOVIĆ

studij dirigiranja i stručno usavršavanje završila je na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu u klasi Pavla Dešpalja. Tijekom studija bila je stipendistica Fonda *Lovro & Lilly Matačić*. Majstorski tečaj dirigiranja pohađala je kod Ronalda Zollmana. Pročelnica je Odsjeka za dirigiranje, harfu i udaraljke u zvanju izv. prof. na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu. Predaje kolegije osnove vokalne tehnike, komorni zbor i dirigiranje obilgatno te vodi Zbor Muzičke akademije od 2000. godine. Vrijedno je istaknuti posljednje nastupe Zbora Muzičke akademije u izvedbi *Rekvijema* L. Cherubinija u Ravenni i Trstu (Italija) pod ravnanjem maestra Riccarda Mutija te u *Osmoj simfoniji* G. Mahlera pod ravnanjem V. Gergijeva u Ljubljani (Slovenija) i u zagrebačkoj Areni. U suradnji s brojnim ansamblima osvojila je najviše državne i međunarodne nagrade. Nastupala je na Međunarodnoj glazbenoj tribini u Puli, Danima hrvatske glazbe u Zagrebu, Varaždinskim baroknim večerima, Muzičkom biennalu Zagreb, Pasionskoj baštini, Festivalu pjevačkih zborova u Zagrebu, Glazbenim svečanostima u Varaždinu, Festivalu Cro Patria u Splitu te u inozemstvu (Slovenija, Austrija, Italija, Bosna i Hercegovina, Velika Britanija i SAD). Prazilvela je niz djela hrvatskih skladatelja. Specijalizirala se za vokalni izobrazbu pjevača mladenačke dobi. Usavršavala se kod vokalnih pedagoga u Hrvatskoj te kod Bečkih dječaka. Stalna je dirigentica Zagrebačkih dječaka od 1994. godine. Hrvatsko društvo *Collegium pro arte* pri kojem djeluju Cappella Zinka, a od 2010. godine i Cappella Odak, osnovala je 2006. godine. Članica je stručnih žirija na državnim natjecanjima i susretima orkestrara i zborova u Republici Hrvatskoj. Predavačica je i voditeljica Seminara vokalne tehnike i rada s ansamblima na više hrvatskih institucija te gostujuća je predavačica na Sveučilištima u Poljskoj, Austriji i SAD-u.

MUZIČKA AKADEMIJA SVEUČILIŠTA U ZAGREBU

Djelujući od osnutka Muzičke akademije 1921. godine Simfonijski orkestar i Zbor Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu okupljaju studente svih odsjeka i studijskih godina te su njezin reprezentativni ansambli. Okušavajući se u stilski raznolikom i složenom repertoaru, orkestar je surađivao s brojnim umjetnicima poput Nikše Bareze, Igora Kuljerića, Zorana Jurančića, Vladimira Kranjčevića, Uroša Lajovica, Milana Horvata, Igora Gjardova, Pavla Dešpalja, Saše Britvića i drugih. Simfonijski orkestar i Zbor Muzičke akademije publici se redovito predstavljaju interpretativno zahtjevnim djelima poput Bachove *Muke po Ivanu*, Brahmsova *Njemačkog rekvijema*, Mendelssohnovih oratorija *Ilija i Paulus*, Mahlerove Druge simfonije, Beethovenove *Devete simfonije*, Mozartova *Rekvijema*, Orffova *Carmina Burana*, *Istarskih freski* Borisa Papandopula, dramatskog oratorija *Ivana Orleanska na Iomači* Arthura Honeggera, Mahlerove *Osmo simfonije*, Brittenova *Ratnog rekvijema* itd. Uz zbor i orkestar Muzičke akademije, solisti pjevačkog odjela u posljednja su dva desetljeća ostvarili velike operne projekte u suradnji s brojnim kazalištima, od kojih izdvojamo odličnu suradnju s kazalištem Komedija. Potaknuta visokom razinom izvođenja Simfonijskog orkestra i mješovitog zbora, Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu, u suradnji s Koncertnom dvoranom Vatroslava Lisinskog, od 2001. godine organizira Akademski ciklus u kojemu nastupaju isključivo ansambli Muzičke akademije. Istaknuto mjesto unutar njega pripada solističkim nastupima najboljih studenata. Voditelj orkestra je Mladen Tarbuk, a voditeljica zbora Jasenka Ostojić Radiković.

Krešimir Jasenka
Dolenčić Ostojić
Radiković

AKADEMIJA DRAMŠKE UMJETNOSTI SVEUČILIŠTA U ZAGREBU

Začeci glumačkog školovanja u nas vežu se uz dvije važne godine - 1861. kada Hrvatski sabor donosi *Zakonski članak o kazalištu*, te godinu 1896. u kojoj Stjepan Miletić pokreće *Hrvatsku dramatsku školu*, čiji je umjetničko-pedagoški nasljednik današnja Akademija dramske umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu. Tijekom vremena mijenjajući ustroj, oblike nastave i naziv, te slijedom od *Državne glumačke škole* (1920.), *Glumačke škole* (1939.), *Zemaljske glumačke škole* (1945.), *Akademije za kazališnu umjetnost* (1950.), *Akademije kazališne i filmske umjetnosti* (1967.), *Akademije za kazalište, film i televiziju* (1977.), do naziva koji danas nosi, Akademija dramske umjetnosti ujedinjuje temeljna područja u dramskoj umjetnosti. Visokoškolski ustroj - akademski studij glume i kazališne režije, uspostavljaju dr. Branko Gavella, dr. Drago Ivanišević i Ranko Marinković 1950. godine, a članstvu Sveučilišta u Zagrebu Akademija pristupa 1979. godine. Današnja je Akademija dramske umjetnosti institucija koja okuplja i usmjerava talente u dramskoj umjetnosti u nastavi koja se održava na sedam glavnih odsjeka: Odsjeku glume, Odsjeku kazališne režije i radiofonije, Odsjeku filmske i televizijske režije, Odsjeku snimanja, Odsjeku montaže, Odsjeku dramaturgije, Odsjeku produkcije, a diplomski studiji nude i uža usmjerenja poput, primjerice, studija Fotografije ili Oblikovanja svjetla. Uz godišnju filmsku i kazališnu produkciju, koja broji četrdesetak ispitnih predstava te stotinjak filmskih uradaka, studenti i nastavnici svojim umjetničkim djelovanjem na različite načine aktivno participiraju u hrvatskom kulturnom prostoru. Akademija razvija i blisku međunarodnu suradnju, gostujući na relevantnim filmskim i kazališnim festivalima gdje je vrijednost Akademijina rada potvrđena i brojnim nagradama, a stvara i zajedničke projekte s inozemnim visokoškolskim umjetničkim institucijama. Najbolje iz vlastite produkcije Akademija prikazuje

na biennialnim revijama F.R.K.A. (Filmska revija ADU-a) i K.R.A.D.U. (Kazališna revija ADU-a), dvjema glavnim manifestacijama, uz koje se također tijekom godine organiziraju izložbe fotografija, dramska čitanja (DeSADU), tribine i drugi oblici predstavljanja umjetničkog rada Akademije kulturnoj javnosti. Značajka takvih manifestacija, ali i cjelokupnog nastavnog procesa na Akademiji, jest poticanje međusobne suradnje studenata različitim smjerova, čime se u kreativnome činu razvijaju osjećaj zajedništva, spremnost na dijalog, uvažavanje kolega i suradnika, kao i svijest o totalitetu umjetničkoga čina.

AKADEMIJA LIKOVNIH UMJETNOSTI SVEUČILIŠTA U ZAGREBU

utemeljena je u lipnju 1907. godine kao Kraljevsko zemaljsko više obrazovnište za umjetnost i umjetni obrt. Prema nacrtima Hermana Bolléa sagrađeni su prvi atelijeri, a za potrebe nastave adaptirana je dvorišna zgrada nekadašnjeg Zemaljskog rodilišta. Nazivi ustanove često su se mijenjali. Od 1941. službeno se zove Akademija likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu. Nakon Drugog svjetskog rata na Akademiji su se ustalili Grafički, Slikarski i Kiparski odsjek, a u posljednjem desetljeću pridodani su im Nastavnički odsjek, Odsjek za restauriranje-konzerviranje umjetnina i Odsjek za animirani film i nove medije. Na ALU su ustrojeni posljediplomski doktorski studiji Kiparstva, Slikarstva i Grafike, te posljediplomski specijalistički studiji Male plastike i medaljarstva i Grafike. Povijest ALU-a obilježena je nastojanjem da u nastavni kadar uključujući najpoznatije likovne umjetnike, koji školu čine živom ustanovom koja prati suvremena likovna kretanja. ALU također veliku pozornost posvećuje međusveučilišnoj i međunarodnoj suradnji zajedničkim radionicama i projektima, gostovanjima profesora i razmjenom studenata. Sjedište Akademije je u Ilici 85, a nastava se održava i u zgradama na Jabukovcu 10, u Zamenhoffovoj 14, te Zagorskoj 16.

TEKSTILNO- TEHNOLOŠKI FAKULTET, ZAVOD ZA DIZAJN TEKSTILA I ODJEĆE

Zbog interdisciplinarnosti studija tekstilnog i modnog dizajna te industrijskog dizajna i zbog potrebe za što cjelovitijim obrazovanjem studenata, Zavod u realizaciji studija objedinjuje različita dizajnerska, umjetnička, tehnologijska i znanstvena područja. Takva organizacija studija nadograđuje i dovodi u ravnotežu tehnologijske, umjetničke, društvene i humanističke sadržaje s temeljnim dizajnerskim obrazovanjem. Za potrebe specijalizacije uvedeni su različiti smjerovi na kojima studenti mogu ostvarivati svoje posebne sposobnosti, orijentacije i interese. Studij dizajna u Hrvatskoj na TTF-u postoji već trideset godina. Uz rad studija kontinuirano se javljala potreba i interes za stvaranjem studija kostimografije. Taj program je nastao kao promišljanje naših vrhunskih kostimografa i bivših studenata i polazi od činjenice da za taj studij postoji veliko zanimanje i potreba. U suradnji s Akademijom dramskih umjetnosti razmišlja se o zajedničkom studiju: stručni i temeljni dio bio bi na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu zbog opremljenosti studija potrebnim prostorima i radionicama, a ostali predmeti vezani za kazalište, film i TV predavali bi se na ADU kao obavezni i izborni predmeti. Na preddiplomskom studiju modnog dizajna studenti stječu osnovna i stručna znanja koja bi im poslije koristila na diplomskom studiju kostimografije. Nastojali smo da novim programima studentima pružimo najnovija znanja i umijeća koja su na razini svjetskih edukacijskih procesa, posebice onih europskih sveučilišta. Program studija je strukturiran tako da može uključiti oblike razmjene znanja i prakse s institucijama kao što su kazalište, film i televizija. Studij kostimografije mogu upisati studenti preddiplomskog studija Modnog dizajna, bivši studenti Modnog dizajna i projektiranja tekstila i odjeće (uz slušanje i polaganje nekih predmeta), studenti Likovne akademije,

produkt dizajna i grafičkog dizajna, uz priznavanje ispita navedenih studija te polaganja razlike u predmetima. Školske godine 2011./2012. upisana je četvrta generacija kostimografa na diplomski studij TTF-a. Suradnja unutar Sveučilišta u Zagrebu - MA, ADU, ALU i TTF-a počela je projektom *Čarobna frula*, 2009. godine, za što su nagrađeni i Diplomom *Milka Trnina*, te Rektorovom nagradom.

ŠKOLA SUVREMENOG PLESA ANE MALETIĆ

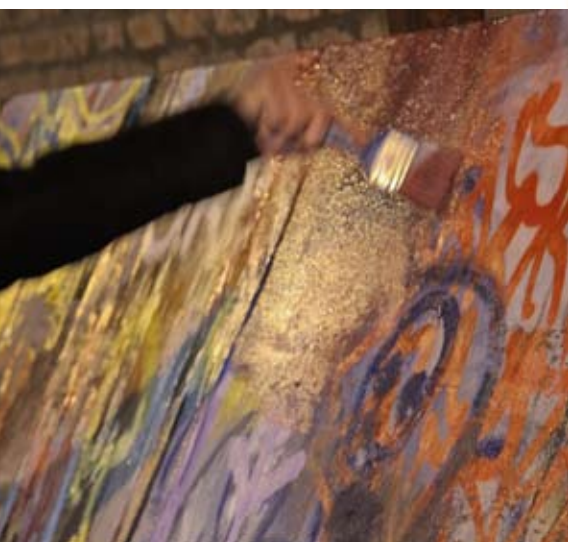
osnovana je na temeljima modernog europskog plesa, a djelatnost obuhvaća osnovno i srednje umjetničko plesno obrazovanje. Odgojnoobrazovnim programima za djecu predškolskog uzrasta te za učenike osnovnih i srednjih škola ostvaruje programe na području plesne umjetnosti za zvanja plesač suvremenog plesa i plesač edukacijskog smjera. Tijekom svojeg 56-godišnjeg djelovanja Škola je dobila brojna priznanja. Kao članica HDGPP-a, sudjeluje na državnom natjecanju učenika glazbe i plesa, gdje postiže zavidne rezultate. Članica je međunarodne organizacije *Dance and Child International* pri UNESCO-u, te je jedna od osnivača udruge *Ples i dijete - daCi Hrvatska*. Tradicija Škole prepoznaje se u radu bivših učenika koji čine jezgru hrvatske suvremene plesne scene i plesne pedagogije te djeluju kao plesači suvremenog plesa, koreografi, plesni pedagozi, predavači scenskog pokreta na umjetničkim akademijama, rehabilitatori pokretom unutar verbotalne metode, publicisti su, redatelji, glumci i dramaturzi.

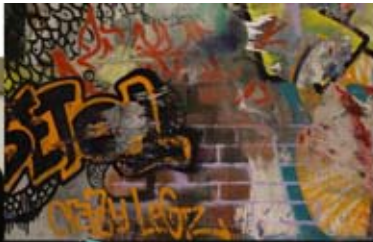
U 2007. godini

ZAGREBAČKI DJEČACI

obilježili su petnaest godina postojanja. Prvi su dječaćki zbor osnovan u našoj zemlji, a svojom klasičnom programskom orijentacijom dopunjuju bogatu europsku tradiciju dječaćkog pjevanja. Od početaka do danas, Zbor je uspio ostvariti prepoznatljiv zvuk i visoku razinu umjetničke interpretacije te time dobiti ugledno mjesto ne samo na području dječćih zborova, već i u našem kulturnom

životu općenito. U tom intenzivnom razdoblju, u svojoj zbornskoj djelatnosti, te s dječacima solistima, ostvarene su suradnje sa Zborom i Simfonijskim orkestrom Hrvatske radiotelevizije, Zborom i Simfonijskim orkestrom Muzičke akademije, Zagrebačkom filharmonijom te Operom Hrvatskog narodnog kazališta. Zbor je nastupao diljem Hrvatske te gostovao na Festivalu zborova i orkestrara u Beču i Grazu, na Ljubljanskom ljetnom festivalu, u koncertnoj sezoni u Laškoj i u Cankarjevom domu u Ljubljani. Posebno treba istaknuti desetodnevnu turneju u Wisconsinu (SAD) na poziv Wisconsin Choral Directors Associationa u siječnju 2008. godine. Izdao je dva nosača zvuka. Zbor i njegovi solisti sudjelovali su u izvedbama opera *Turandot* G. Puccinija, *Boris Godunov* P. Musorgskog i *Čarobna frula* W. A. Mozarta, kantate *Carmina Burana* C. Orffa, *Chichester psalms* L. Bernsteina, *Concerto 2000* M. Kelemena, u izvedbi *Rekvijema* A. Lloyd Webera, oratorija *Ivana Orleanska* A. Honeggera te *Priče s drugog svijeta* Dalibora Bukvića, praizvedbi na Muzičkom biennalu 2009. godine. Na Glazbenim svečanostima hrvatske mladeži u Varaždinu Zbor je nagrađen Zlatnim plaketama 1996., 1997., 1998. i 1999. godine. Sudjelovanjem u izvedbi oratorija *Prijenos sv. Dujma* J. Bajamontija na 29. Varaždinskim baroknim večerima jedan je od dobitnika Nagrade *Ivan Lukačić*. Dirigentica Jasenka Ostojić Radiković stalna je voditeljica zbora Zagrebački dječaci od 1994. godine.

studena. JutarnjiLIST

Nakladnik
Koncertna dvorana
Vatroslava Lisinskog

Za nakladnika
Dražen Sirišćević

Producentica
Ana Boltužić

Voditeljica marketinga
Metoda Lhotka

Urednice
Ana Boltužić, Ivana Kostešić

Lektorica
Rosanda Tometić

Oblikovanje
Akademija likovnih umjetnosti
Sveučilišta u Zagrebu

Tisak
Intergrafika d.o.o.

Naklada
1500 primjeraka

Sveučilište u Zagrebu

Sveučilište u Zagrebu
Muzička akademija

Sveučilište u Zagrebu
Akademija dramske
umjetnosti

Sveučilište u Zagrebu
Akademija likovnih
umjetnosti

Sveučilište u Zagrebu
Tekstilno-tehnološki
fakultet